

ת"פ 62794/11/21 - מדינת ישראל נגד חאלד אבו סטילה, תאמר סבאח

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 62794-11-21 מדינת ישראל נ' אבו סטילה (עציר) ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. חאלד אבו סטילה

2. תאמר סבאח (עצור/אסיר בפיקוח)

בשם המאשימה: עו"ד לינה מטר

בשם הנאשם 2: עו"ד מג'ד בדר

גזר דין

(בעניין נאשם 2)

1. הנאשם 2 הואשם יחד עם נאשם נוסף בעבירה של בהחזקת סמים מסוכנים לפי סעיפים 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 29 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון תקף לפי סעיף 10א + 62(א) + 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ונהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה לפי סעיף 2(א) + (ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש].

2. על פי האישום השלישי (שהינו האישום היחיד המשותף בין שני הנאשמים בכתב האישום), הנאשמים הינם בני דודים. בין נאשם 1 לאדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, המכונה "פולי", קיימת היכרות מוקדמת על רקע עיסוקם בסחר בסמים. בתאריך 04.11.21 בשעה 18:46, פנה נאשם 1 אל האחר, וביקש לקבל ממנו סמים מסוכנים מסוג הרואין וקוקאין במטרה למכור אותם לאחרים. זמן קצר לאחר מכן פנה נאשם 1 אל נאשם 2, וביקש ממנו לנסוע לעכו על מנת לקחת את ההרואין והקוקאין מהאחר או מי מטעמו, ובתמורה להבאת הסמים הציע לו תשלום של 200 ₪. נאשם 2 נעתר לבקשה וסמוך לאחר מכן, נפגש עם נאשם 1 בחיפה על מנת לקבל ממנו רכב לצורך הנסיעה. נאשם 1 מסר לנאשם 2 רכב מאזדה בבעלותו ונאשם 2 יצא לנסיעה כשהוא נוהג ברכב מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה או פוליסת ביטוח תקפה. בסמוך לשעה 19:35 נפגש נאשם 2 עם האחר או מי מטעמו בקרבת בית העסק "חומס סוהילה" בעיר עכו, וקיבל לידיו, עבור נאשם 1, שקית ובה לכל הפחות 90 אריזות המכילות הרואין במשקל של לפחות 71 גרם נטו, וכן לפחות 114 אריזות ובתוכן קוקאין במשקל של לפחות 16.922 גרם נטו. לאחר מכן, חזר נאשם 2 בנסיעה מעכו לחיפה, כשהסמים מוחזקים על גופו על מנת למסרם לידי נאשם 1. בהגיעו לכניסה לחיפה, נעצר במחלף חירם על ידי המשטרה.

טיעוני המדינה לעניין העונש

3. המדינה טענה שבכל הקשור לעבירות הסמים, לאור חומרתן והשפעתן השלילית על החברה, נסיבותיו האישיות של הנאשם חייבות לסגת בפני שיקולי הרתעה, גמול ומניעה. נטען עוד שקיים קושי לחשוף את עבירות הסמים, ובכך מוצדקת השתת עונש שירתיע נאשמים פוטנציאליים אחרים (ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי** וע"פ 7070/03 **עליאן זניד נ' מדינת ישראל** (2006)).
4. בעניין דנן נטען שאין מדובר באירוע ספונטני אלא מעשה מתוכנן כאשר נאשם 2 הסכים מבעוד מועד תוך מודעות לטיב העבירה לנסוע להביא את הסמים.
5. נטען שחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה מלא כאשר הוא ביצע את השליחות לבדו והוא שותף להחזקת הסמים יחד עם האחר.
6. נטען לצפי נזק עצום לאור העובדה שמדובר ב-71 ג' הרואין ו-16 ג' קוקאין המחולקים לעשרות אריזות. הוער שבפועל לא נגרם נזק כיוון שהסמים נתפסו. נטען עוד שלנאשם לא הייתה סיבה לבצע את העבירה והוא יכול היה להימנע ממנה.
7. נטען למתחם ענישה שבין 3 - 5 שנות מאסר בפועל.
8. המדינה איזכרה את הפסיקה שלהלן:
- ע"פ 810/11 **בורגר נ' מדינת ישראל** (30.5.11); שם הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן במשקל 59.1624 ג', הוטלו עליו 36 חודשי מאסר בפועל.
 - ע"פ 9910/17 **גריפולינה נ' מדינת ישראל** (3.5.18); הורשעה המערערת על פי הודאתה בהחזקת 4.5 ג' הרואין ו-54.8 ג' חשיש ונגזרו עליה 24 חודשי מאסר בפועל מתוך מתחם שנקבע בין 24-48 חודשי מאסר.
 - ע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (8.2.16); בערעור דנן העיר ביהמ"ש העליון שבמקרים של החזקת סמים מסוג הרואין וקוקאין בכמות של עשרות גרמים כי טווח הענישה נע בין 3-5 שנות מאסר.
9. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בחלק התחתון של המתחם, מאסר על תנאי בגין העבירות של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי וסחר בסם. כמו כן התבקש לפסול את הנאשם מלנהוג לתקופה ממושכת לאור חזרתיות של עבירות נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח וכן מאסר על תנאי

בגין נהיגה בזמן פסילה, פסילה על תנאי וקנס כספי משמעותי.

טיעוני ההגנה

10. הסנגור טען שמנעד הענישה רחב וכי בנסיבות הספציפיות של המקרה ראוי לפסוק עבודות שירות ברף בינוני או לאמץ את המלצות שירות המבחן. נטען שעצם ההשוואה בין הנאשמים אינה במקום לאור הפערים בתפקידיהם השונים בביצוע העבירות. נטען עוד שלכל הפחות יש לחרוג ממתחם הענישה שהוצע משיקולי שיקום ולעניין זה ביקש הסנגור שוב להסתמך על התסקיר.

11. נטען עוד שכאשר נקבע לנאשם 1 מתחם ענישה שבין 2-4 שנות מאסר יש לקבוע מתחם נמוך יותר לגבי הנאשם כאן, וזאת לאור תפקידו המינורי של הנאשם 2 בביצוע העבירה המשתקף מהתמורה שקיבל בגינו.

12. הודגש שלנאשם אין עבר פלילי, וזאת בניגוד לנאשם 1. נטען עוד שנאשם 2 נטל אחריות בשלב מוקדם של הדיון.

13. הוזכר ששירות המבחן הינו גורם ממלכתי ללא אינטרס בתוצאה כזו או אחרת בהליך. נטען עוד שהנאשם ישב מאחורי סורג ובריח תקופה משמעותית במהלך ההליך ודבר זה חידד את הגבולות עבורו. הודגש עוד שהוא מאז מוחזק במעצר באיזוק אלקטרוני מזה כשנה וחצי.

14. אוזכרו שני פסקי דין:

- ת"פ 11608-07-16 **מדינת ישראל נ' אהרון היימפלד** (16.1.16); שם בגין סיוע ליבוא סם מסוכן ומאחר שהנאשם שהה במעצר למעלה מ-3 חודשים ובהמשך בתנאים מגבילים נקבע שהוא השתקם באופן יוצא דופן וכי יש הצדקה לחרוג ממתחם הענישה. הוטל מאסר בין 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

- ת"פ 19469-12-19 **מדינת ישראל נ' מסוודא** (12.1.22); בגין עבירה של תיווך בסם מסוכן במסגרת הליך גישור הוטלו על הנאשם מאסר של 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

דברי הנאשם

15. הנאשם הביע צער על מעשיו וטען שהוא משלם מחיר כבד עבור הטעות שעשה והרס לעצמו את החיים.

תסקירי שירות המבחן

16. בתסקיר מיום 28.6.22 תואר שהנאשם הוא בן 23 ורווק שעבד במקביל בשתי מסעדות בחיפה. לדבריו הוא ביצע את העבירות תמורת כסף שהוצע לו על ידי נאשם 1 מבלי לחשוב על השלכות מעשיו. הוא שולב בטיפול במהלך הזמן. צוין דפוס של שימוש בסמים כתוצאה מתאונה שעבר הנאשם (שימוש בקנאביס). שירות המבחן התרשם מקיום נזקקות לטיפול בתחום ההתמכרויות והמליץ על דחיית המשך הדיון על מנת לשלב אותו בטיפול במסגרת היחידה לנפגעי התמכרויות. עד אותו שלב הגיע נאשם 2 לפגישות ושיחות עם שירות המבחן בתדירות של אחת לשבועיים.

בהמשך, שירות המבחן מסר תסקירים נוספים שתיארו את התקדמותו בתהליך השיקום ביחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות בחיפה.

17. בתסקיר סופי מיום 13.2.23 תואר שהנאשם ממשיך להגיע באופן רציף לפגישות ביחידה ומשתף פעולה, ועומד בדרישות התכנית ונמצא נקי מסמים. צוין שהוא מגויס להליך הטיפולי ומגלה מוטיבציה כנה לשינוי ושיפור אורחות חייו, כך המליץ שירות המבחן לשקול ענישה משולבת של צו מבחן למשך 12 חודשים ועבודות של"צ.

דין

18. הנאשם נעדר הרשעות קודמות למעט הרשעה בתעבורה בגין תאונת דרכים כשהוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. הנאשם נעצר ביום 4.11.21 וביום 25.1.22 הורה בית המשפט על מעצרו באיזוק אלקטרוני. משפחת מוצאו נורמטיבית למרות שצוין בתסקיר יחס נוקשה ואלים מצד האב כלפי הנאשם.

19. אין צורך להכביר מלים על ההשפעות השליליות של השימוש בסמים קשים בעקבות הסחר בהם. במקרה זה הנאשם היווה חוליה, אומנם לא דומיננטית אך חיונית, בשרשרת הפצת הסם. הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירת שלום הציבור ובטחונו. ברור שהתקיים תכנון מוקדם לפי תיאור העובדות בכתב האישום המתוקן. כמו כן, הנאשם נושא באופן בלעדי בחלקו בביצוע העבירה. בהסתמך על הפסיקה שצוינה לעיל, מתחם הענישה צריך להימצא בין 1-3 שנות מאסר. ואולם במקרה זה שוכנעתי שיש לחרוג ממתחם הענישה, וזאת לאור ההליך השיקומי בו עובר ועבר הנאשם עד כה. למרות שקיימת שאלה באשר להתאמת תהליך השיקום לעומת אופי העבירה שבוצעה שלא היתה לה בהכרח קשר הדוק לשימוש בסמים לא מצאתי סיבה לדחות את המלצת שירות המבחן שהדגיש שהשיקום עד כה של הנאשם מוצלח. מהתסקירים אכן עולה תמונה של שיקום ושינוי גישה אצל הנאשם ביחס לעבירות.

20. אשר על כן, אני מטיל ענישה כדלקמן:

- 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעתו של הממונה;
- צו מבחן למשך 12 חודשים;
- מאסר על תנאי ל-6 חודשים משך 3 שנים, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם עובר עבירת החזקת סמים שלא לשימוש עצמי ו/או סחר בסם;
- פסילה מלנהוג לתקופה של 3 שנים;
- מאסר על תנאי של 3 חודשים משך 3 שנים, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם נוהג בזמן פסילה;
- קנס כספי בסך 7,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.7.23.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ב אדר תשפ"ג, 15 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.